

Malíř krajiny

U kraje lesa stojí malíř,
je v černém širáku
a hnědých očí,
paletu barev má jak velký talíř.

Dívá se do léta a červeně
vlčího máku,
po cestě ujíždí kočí,
paleta barev krajinu maluje,
malíř se dívá do kraje v širáku.

U lesa hrbí se věky
už vyhaslý milíř,
zestárlý svědek dávno
už zašlého času,
kde leží uhlíř,
co milíř před věky zapálil,
malíř se mhouří
pod střechou širáku.

- K. Vágner -

Vážení občané!

Dostáváte jedenácté číslo zpravodaje naší obce Podomáčku. Kromě nezbytných informací z obecního úřadu obsahuje zprávy o tom, co se v naší obci stalo za uplynulé pololetí,

Zpráva obecního zastupitelstva

V první polovině roku 2013 proběhly tři schůze obecního zastupitelstva. Informace o konání je vždy vyvěšena alespoň sedm dní předem na úřední desce u zastávky, v elektronické podobě na webových stránkách obce a vyhlášena místním rozhlasem. Občané se mohou vyjádřit ke každému bodu jednání a zařadit vlastní příspěvky a podněty.

Vyhlášení konkurzu na místo ředitele ZŠ a MŠ Podomí

Zastupitelstvo obce se v březnu rozhodlo využít možnosti vyhlásit konkurz na obsazení místa ředitele ZŠ a MŠ Podomí. Do konkurzu se přihlásil jeden zájemce, který splnil všechny podmínky a byl konkurzní komisí doporučen jako vhodný uchazeč. Na základě rozhodnutí zastupitelstva obce Podomí ze dne 27. 6. 2013 bude na místo ředitele ZŠ a MŠ Podomí jmenován Mgr. Miloslav Tomek s nástupem od 1. 8. 2013.

Současnému panu řediteli, Mgr. Ivu Mazáčovi, děkujeme za pedagogickou činnost, vedení školy a práci, kterou pro naši školu za dobu svého působení odvedl. Mgr. Miloslavu Tomkovi přejeme v jeho nové funkci mnoho úspěchů.

fotografie z některých akcí, krátký životopis další osobnosti, která zůstala již jen v našich vzpomínkách. Nechybí ani tradiční povídky a pohádka, které čerpají svůj námět z našeho nejbližšího okolí. Přejeme vám zajímavé čtení a pěkné léto bez dosavadních výkyvů počasí.

-red-

Rodinné domy Podomí

Od března do června probíhalo výběrové řízení na dodavatele první etapy stavby „Rodinné domy Podomí – Inženýrské sítě a přípojky“. První etapa zahrnuje zbudování inženýrských sítí (elektrika, plynovod, vodovod a veřejné osvětlení) k novým stavebním pozemkům pro rodinné domy (od bytového domu směrem k myslivecké chatě, po levé straně). Druhá etapa (komunikace) bude zahájena až poté, co budou nové RD postaveny.

Zastupitelstvo obce Podomí schválilo dne 30. 5. 2013 záměr prodeje pozemků. Jedná se o 8 parcel s výměrou 853–862 m², cena jedné parcely byla stanovena na 300 000 Kč. Závazné podmínky pro výstavbu RD, které upravují regulativy pro výstavbu RD, povinnosti stavebníka a závazky obce Podomí, byly schváleny dne 27. 6. 2013. Stavební parcely jsou přednostně určeny pro občany Podomí, v případě nedostatečného zájmu budou nabídnuty také v okolí. Bližší informace lze získat v úředních hodinách na obecním úřadě nebo emailem.

Tržní řád obce Podomí

Jedná se o nařízení obce, které stanoví podmínky nabídky prodeje zboží a poskytování služeb mimo provozovnu určenou k tomuto účelu. Nařízení určuje dvě místa v obci, kde je možné prodávat zboží a poskytovat služby (prostranství vedle obecního úřadu

a prostranství před pohostinstvím). Na ostatních místech v obci je toto zakázáno. Zastupitelstvo schválilo tržní řád z důvodu ochrany obyvatel, zejména seniorů. Velmi často se zde vyskytují prodejci a obchodníci, kteří se snaží přesvědčit občany lživými argumenty, popřípadě se odkazují na doporučení vedení obce. V případě, že se v naší obci objeví podomní prodejci, sdělte, prosím, tuto skutečnost na obecním úřadě, abychom mohli občany varovat místním rozhlasem a případně přivolat Policii ČR.

Kanalizace a ČOV

V srpnu 2012 byla podána žádost o dotaci na kanalizaci a ČOV v Podomí z Operačního programu životního prostředí. Žádost prošla několika kontrolami a bodovým hodnocením a byla zařazena do tzv. zásobníku projektů. Zásobník projektů OPŽP představuje žádosti, které zůstaly pod čarou, jsou kvalitní pro realizaci, ale na něž nestačily finanční prostředky.

Pokud se mezi schválenými žádostmi uvolní finanční prostředky, potom nastupují automaticky k realizaci žádosti ze zásobníku projektů.

Víceúčelové hřiště u ZŠ

Stavba víceúčelového hřiště měla být zahájena v dubnu letošního roku, ale z důvodu špatného počasí

a podmáčeného terénu musel být termín změněn. Výstavba by měla proběhnout na konci měsíce června a v první polovině měsíce července.

Vzhled obce a jejího okolí

V každém čísle občasníku se snažíme apelovat na neukázněné majitele psů, kteří využívají k venčení zejména eurocestu a neuklízí exkrementy po svých

z květináčů, zničené odpadkové koše. Zničené je dopojení eurocesty s místní komunikací u RD Křetinských. Rozbité dopojení eurocesty s místní komunikací u Křetinských je zaviněné mimo jiné přetíženými traktůrkou se dřevem a mládeží na motorkách. Poslední záležitostí je ztráta lavičky z eurocesty, která byla nalezena v poli. Na jedné straně se snažíme o to, aby

Žehnání obnoveného kříže u myslivecké chaty

čtyřnohých miláčcích. Protože za dva roky nedošlo k žádnému zlepšení, budeme v příštím roce zvažovat navýšení poplatku za psa. Tak se obci alespoň částečně vrátí náklady na úklid eurocesty. Stále se také potýkáme s vandalismem. Jedná se o vytrhané květiny

naše obec byla pěknější a lépe se nám zde žilo, na straně druhé si to, co budujeme, ničíme. Zkusme se naučit myslet na to, že obec patří nám všem a chovejme se ke společnému majetku tak, jako se chováme ke svému vlastnímu.

Beseda o amatérském létání nad Drahanskou vrchovinou

V březnu uspořádal Klub regionální historie besedu s panem Eduardem Trdým. Zájemci si vyslechli různé zajímavosti o amatérském létání, poutavé vyprávění o tom, co všechno se může přihodit nejen letci amatérovi a prohlédli si mnoho hezkých fotografií Drahanské vrchoviny z ptačí perspektivy.

Kytičkový den

Naše obec se již podruhé zapojila do celonárodní květinové sbírky v rámci Českého dne proti rakovině. Letos jsme si mohli zakoupit kytičky od žáků ZŠ Podomí Ondřeje Plisky a Zdeňka Švece. Děkujeme všem,

Beseda o amatérském létání

kteří přispěli na boj proti rakovině. Celková vybraná částka činila 2 463 Kč. Velké poděkování patří také obětavým chlapcům, kteří kytičky prodávali ve svém volném čase.

Poděkování rybářům

Rybáři v letošním roce zajistili sběr starého železa a z jeho výtěžku přispěli obci částkou 2 000 Kč na aktivity pořádané pro děti. Velmi si toho vážíme. Příspěvek bude použit k uvedenému účelu.

Žehnání obnoveného kříže u myslivecké chaty

V sobotu 20. dubna se uskutečnilo žehnání obnoveného kříže u myslivecké chaty za přítomnosti otce Jana Plodra a otce Františka Opletala.

Původní kříž byl občany naší obce postaven před 60 lety. Pro jeho značné poškození už oprava nebyla možná. Podařilo se získat dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj,

a tak byl vyroben nový, úplně stejný kříž.

Kulturní a společenské akce:

Termíny konání kulturních a společenských akcí pořádané obcí Podomí, nebo místními spolky, jsou uvedeny v nástěnném kalendáři, který jsme dostali v prosinci do našich domácností.

Od ledna do června jsme měli možnost se zúčastnit následujících akcí:

- Novoroční přípítek
- Představení krásenských divadelních ochotníků
- Ostatky
- Výroba velikonočních vajíček
- Beseda o amatérském létání nad Dražanskou vrchovinou
- Žehnání kříže u myslivecké chaty
- Pálení čarodějnic
- Posezení u příležitosti Dne matek
- Tour de Podomí

- Dětská diskotéka
- Posezení pro jubilanty a seniory

Ve druhé polovině roku 2013 plánujeme:

- Slavnostní otevření víceúčelového hřiště u ZŠ (srpen)
- Slavnostní otevření výstavní místnosti významných rodáků v budově OÚ (listopad)
- Pletení adventních věnečků (29. 11.)
- Rozsvícení vánočního stromu (30. 11.)

Vážení občané, přejeme vám příjemné prožití léta a těšíme se na další setkání s vámi na akcích, které pro vás připravujeme.

*- Za obecní zastupitelstvo
K. Ševčíková -*

Tři králové

Výroba velikonočních vajíček

Den matek

Pálení čarodějnic

Den dětí

Tour de Podomí

Tour de Podomí

Den matek

Změna uložště odpadu ze zahrad

Odpad ze zahrad byl doposud shromažďován vedle bytovky na parcele č. 1826/1, protože se toto místo ukázalo jako nevhodné, museli jsme zvažovat jiné lokality, kam skládku zahradního odpadu přesunout. Jednou z možností je

využití části tzv. Studňařovy louky, parcela č. 1266, v blízkosti bývalé vyvážky, viz mapka. Předpokládáme, že skládka odpadu zde bude přesunuta v průběhu měsíce července. O této skutečnosti budete informováni prostřednictvím místního rozhlasu a na vývěsce obecního úřadu.

-OÚ-

*nové místo pro ukládání
odpadu ze zahrad*

*současné místo pro ukládání
odpadu ze zahrad*

Dětský den na letišti

V pátek 14. června se děti ze sportovního klubu naší školy zúčastnily dětského dne na letišti u Mostkovic a ten pro některé z nich znamenal nevšední zážitek. Součástí programu byl totiž vyhlídkový let nad touto částí Prostějovska. Z dvojplátníku typu Antonov, zde mu říkali „Andula“, nejdříve seskočili parašutisté a potom si do něho usedli i chlapi a děvčata z podomské školy.

Let proběhl dobře, nikomu se z otřesů neudělalo špatně a všichni dostali medaili, tedy čokoládovou,

za odvalu. Mimo to si děti zaskákaly v gumovém hradu, zhlédly ukázkou leteckých modelů a potom jim pan Eduard Trdý, který nás pozval na tuto akci, ukázal v hangáru i mimo něj další typy letadel, kluzáky i rogallo, na němž sám létal. Jemu patří poděkování za to, že nám umožnil účast na leteckém dni a děkujeme

také panu Zdeňku Švecovi a Janu Matuškoví, kteří nás tam zavezli svými auty. Pobyt na letišti se nám líbil, počasí nám přálo a příští rok bychom se tam chtěli podívat znovu.

- Karel Gregor -

Oživená historie

Dne 30. dubna si mohli chlapi a děvčata z podomské školy prohlédnout Římany. Tedy ne dnešní obyvatelé italského hlavního města, ale legionáře, senátory a císaře v historických kostýmech a v plné zbroji. Byli to členové skupiny Pernštejni z Pardubic, kteří v sále zdejší ZŠ

předvedli svůj naučný, ale zábavně pojatý program. Děti nebyly jen pasivními diváky, ale mohly si i vyzkoušet sestavení známé římské vojenské formace tescudo, česky želva. V tomto útvaru postupovali Římané chráněni zepředu, z boků i seshora hradbou svých velkých štítů. Tento program se žákům líbil a těšíme se na další ukázky, tentokrát směřované do českého středověku.

Pan učitel Josef Grmela

V tomto čísle Podomáčku vám chceme přiblížit další z osobností, které žily a působily v Podomí. Tentokrát jde o učitele zdejší školy a obětavého představitele Osvětové besedy pana Josefa Grmela. Narodil se 10. dubna 1921 a pocházel z Ježkovic. Ve školním roce 1950/1951 nastoupil do právě dokončované školní budovy v Podomí a nastěhoval se do bytu ve staré škole, kde byly také kanceláře místního národního výboru. Dnes je tam obecní úřad, místnosti obecní knihovny.

Pan Grmela učil převážně český jazyk a dějepis. Mezi žáky byl oblíbený pro svoje hluboké a všestranné znalosti, uměl poutavě vyprávět a měl přirozenou, neformální a nevynucovanou autoritu.

My dříve narození si jistě vzpomeneme na chvíle, kdy nás tak zaujalo jeho vyprávění o starém Řecku, o slavných postavách našich dějin, o době husitské i obrozenské,

o světových válkách, ale i o životě známých spisovatelů a literárních postavách z jejich knih. Někdy jsme byli tak zaujati jeho výkladem, že zvonění na přestávku, jindy tak vítané, na nás působilo rušivým dojmem.

Pan učitel řadu let působil v Osvětové besedě v Podomí a podílel se na organizaci mnoha kulturních akcí ve škole i na veřejnosti. Získával nás pro četbu dobrých knih, pro hodnot-

ná divadelní a filmová představení. Od roku 1964 byl zástupcem ředitele školy a vedl školní kroniku. Nejen při jejím psaní, ale i při výuce projevoval svůj otevřený a neskrývaný postoj k tehdejšímu společenskému a politickému dění, což tehdy na školách ani zdaleka nebylo běžné. Tím si získal naši důvěru, ale zřejmě to také ovlivnilo jeho další kariérní postup. S rokem 1968 spojoval naději na lepší budoucnost a nové možnosti, které se nenaplnily.

Nastala doba normalizace, pohovory s učiteli a prověrky státních zaměstnanců. Pan Grmela by si určitě zasloužil zakončit své působení na tehdejší ZDŠ v Podomí jako její ředitel, ale nestalo se tak. Působil ještě nějakou dobu jako zástupce a potom jako učitel, dokonce v letech 1982–1985, již v důchodovém věku, učil na škole v Ivanovicích. Do Podomí se pak vrátil a učil zde až do roku 1989.

Pan Josef Grmela si dlouho neužil zaslouženého odpočinku. Zemřel 14. 3. 1990. Všichni, kdo ho znali, a jeho bývalí žáci i spolupracovníci na něj v dobrém vzpomínají.

- Karel Gregor -

Beseda s myslivci

Ve čtvrtek 13. června proběhla další, v pořadí již třetí beseda pořádaná členy místního mysliveckého sdružení pro žáky šesté třídy. V myslivecké chatě se děti sezná-

milý s činností myslivců, s jejich trofejemi a zbraněmi a s provozem střelnice. Pan Ing. Bohuslav předvedl vrhací zařízení v bunkru a na závěr nechyběla tradiční povídka o životě myslivců a pytláků v podání pana Karla Vágnera.

-red-

Podzimní setkání

U Podomí, v lesích za Rájeckým rybníkem, se les zvedal do kopce měkkým mechem a zelenými smrčky porostlým. Na jeho temeni byla v mladém borovém porostu ukrytá loučka jako smaragd zelená. V její trávě tiše předl drobný lesní potůček, který pramenil v nedaleké studánce. I za parných letních odpolední tam panovalo příjemné, lehce vlhké ticho. Bylo tam krásně po celý rok,

však já jsem tam chodil nejraději na podzim.

Ten den byl také tak krásný. Les se barvil do zlata a odpolední slunce ještě prohřívalo lesní paseky. Stál jsem na hrázi rybníka a pozoroval zlaté listy mladých dubů plující po hladině. Kolem hráze plula tiše ondatra, přede mnou se ponořila a vodní kruhy se rozplynuly. Celé okolí dýchalo krásným podzimem vrchoviny. Přešel jsem hráz a zvolna stoupal do stráně za rybníkem. Mech tlumil mé kroky a sytý lesní vzduch trochu opíjel. Smrkový les šuměl

v mírném vánku, bylo nádherné podzimní odpoledne. Nahoře na temeni stráně jsem chvíli pozoroval hlídající káně nad lesem. Pak jsem prošel mladou houštinou a přede mnou byla sluncem ozářená loučka s drobným potůčkem.

Sedl jsem si chvíli na pařez a díval se. Loučka z jedné strany lemována mladými, do zlata zbarvenými buky, z druhé sytější zelená smrková stěna a o kus dál přede mnou, kde loučka končila, svítil malý březový hájek. Uprostřed loučky malé údolíčko s potůčkem stékajícím do údolí k Rá-

jeckému rybníku. Tam může člověk celé hodiny snít o všem krásném. O zážitcích z lovu, o přírodě i o krásných mladých ženách. A opravdu se mně jedna zjevila. K potůčku vyšla ze smrkové houštiny mladá laň. Jen krátce jistila a pak se začala pást. Okolo potůčku byla tráva nejsytější. Mladá laň se v té syté zeleni neobyčejně vyjímalá. Připomínala mi z mládí jednu dívku. Také z ní vyzařoval půvab a jakýsi něžný klid. Hladká, jakoby učesaná srst, štíhlý krk a tmavé oči. Pozoroval jsem ji dlouhou chvíli a celou jsem si ji prohlédl. Nenašel jsem nedostatek. Obě si byly v mnohém podobné. Byl jsem tak zaujatý tou mladou krásou, že se ani neozvala moje lovecká duše. Kulovnice vedle mne v trávě jako by nebyla. Když laň znovu zašla, nechtělo se mně ani jít domů. Byl to silný zážitek. Dosud na obě vzpomínám.

- Karel Vágner -

Vosí hnízda

(Povídka z knížky Kluci od Rájeckého rybníka)

Na podzim bývalo v Podomí na trávnících tak krásně, že když se vydařilo jasné ráno, tak mnohé letní se mu nevyrovnalo. Protože podzim je moudrý a není uspěchaný. Přichází rozvážně a ne náhle jako někdy zima.

Podzim se na trávnících ohlašoval četnými předzvěstmi. A také se snoubil se začátkem školního roku. A i když počátek podzimu byl krásný, klukům se zdál ten první školní den velice pochmurný a neradostný, i když svítilo krásné podzimní slunce. V lese dozrávaly na mýtinách ostružiny, a když byly noci teplé, byla také úroda hub a na Rájeckém braly štiky. A tohle všechno měli kluci opustit. Opustit to nádherné babí léto nebylo ani možné. Tažní ptáci se začínali houfovat a chystali se k cestě na jih a za čerstvých jiter se už sem tam objevila ranní mlha. Kouzelně zaplavila rybník a celou krajinu

okolo lesa, že z mlhy vyčnívaly jen vršky vysokých smrků z lesa kolem Rájeckého. A v takových ránech se klukům těžko odcházelo do školy. Ten kdo prožil dětství u vody a v lese, musí dát tomu za pravdu, když napíše, že podzim je nejkrásnější roční dobou vůbec. Je tichý, ale jeho krása je pestrá a bohatá. Bukový les jen hoří žlutým ohněm a duby mají listy jako ze zlata. A nebylo tedy divu, že se kluci ještě dlouho nemohli smířit se školou. A také hned po posledním zazvonění školního zvonku je nikdo neudržel. Rozběhli se domů a jen se převlékli, už byl slyšet jejich křik na posečených trávnických lukách, kde uvazovali kozy na pastvu a pak hurá k rybníku.

Ale podzim nabízel i jiná dobrodružství. Na lukách, kde kluci pásli kozy, objevili několik vosích hnízd v břehu pod brambořištěm. Kluci sváděli s vosáky, jak říkali vosám, urputné boje. Nejdříve vosáky rozdráždili, až zuřivě létali kolem hnízd, a pak je sráželi k zemi smrkovými větvemi. Ale jak se některý kluk opozdil a včas neutekl, když se vosáci vyrojili, už měl žihadlo v zadnici. Nejedvážnější z trávnických kluků

v boji s vosáky byl chromý Mirda. Měl jednu nohu kratší a hluboce na ni napadal. Vychovávala ho babička a ta s ním měla kříž.

Kluci už dobývali druhé hnízdo. Vosáci už vylétávali z otvoru jen málo a tak se zdálo, že kluci zvítězili. A chromý Mirda na důkaz vítězství se nad vosím hnízdem rozkročil, vytáhl z krátkých kalhot pindíka a začal na vosáky čurat. V tom ale jeden vosák vylétl a bodl ho rovnou do konce pindíka.

Mirda začal skákat po louce jako pomínutý, třepal s pindíkem a křičel bolestí. Kluci se hned seběhli, ale napřed nevěděli, co se mu stalo. Když se Mirda trochu uklidnil, tak si všichni zvědavě prohlíželi, jak mu pindík zčervenal, nabíhá a jeho konec se změnil a byl jako malá červená žárovka. Mirda vzdychal bolestí a kluci mu radili, aby si ho zchladil v potoku a dal si na něho cibuli. Na lukách se počalo šerit, kluci odvázáli kozy a vraceli se loudavě domů. Mirda šel trochu rozkročený a držel si naběhlého pindíka. Tentokrát byli kluci poraženi.

- Karel Vágner -

Stálá expozice historie Podomí a jeho významných rodáků

Výstava o pohnuté historii obce, o významných osobnostech žijících v Podomí a rodácích, o tradicích a dalších jedinečnostech obce bude otevřena na podzim v budově obecního úřadu Podomí. Do příprav se vedle obce Podomí, občanského sdružení Barvínek zapojili i žáci

místní základní školy sbíráním starých fotografií dokumentujících proměny obce ve 20. století. Uvítáme další fotografie z vašich rodinných archivů.

-D. Zouharová-

Autoři novodobých fotografií:
Eliška Fialová a Zdeněk Švec

Informace z klubu regionální historie

Při knihovně na obecním úřadě je utvořen klub přátel, který se zajímá

o regionální historii naší vesnice a našeho kraje. Organizuje zájezdy členů po místech, která souvisejí s historií naší vesnice. Připravuje besedy s občany. V současné době je připravována beseda pod názvem „Holštejn, Podomí, Račice“, která bude doprovázena fotodokumentací

od profesionální fotografky. Klub připravuje také vydání pohádkové knížky „Vodnické Pohádky z Podomí“. Na setkání s občany při besedě se těší všichni členové klubu historie.

-red-

Jak nastaly olšového skřítkovi Jehnědkovi starosti

U Rájeckého rybníka v rákosí rostly olše. Olše mají rády vodu, tak se jim u rybníka dařilo a rostly opravdu jako z vody. A na jedné, která měla husté větve a byla ze všech největší, bylo mezi větvemi uděláno hnízdo, vlastně takový malý proutěný domeček. Stříšku měl udělanou z olšové kůry, jedno malé okénko a uvnitř byl vystlaný olšovým listím. V proutěném domečku přebýval olšový skřítek Jehnědka.

Jehnědka byl malé postavičky, ale mrštný jako ještěrka. Vždy přes zimu tvrdě spal v teplém domečku a prospal tak celou zimu. Ale na jaře, když roztály na rybníce ledy, přiletěli stěhovaví ptáci a olše začaly pučet, měl Jehnědka hodně práce.

Ošetřoval olšové pupeny, opyloval jehnědy, a když z pupenů vyrostly malé zelené lístečky, hlídal, aby je nesežraly zelené mšice. Byl pilný a pracovitý a vodník Vrbička byl spokojený, že je o jeho olše každého jara dobře postaráno. Měl Jehnědku rád, a když rozkvetly na louce u rybníka žluté pampelišky a víla Andulka navařila pampeliškového medu, dala vždycky Jehnědkovi plný hrníček. Ten se panečku vždycky namlsal.

Ale jednoho jarního dne nastaly skřítkovi starosti. Všechny olše byly nějaké posmutnělé, větve měly smutně svěšené a Jehnědka si marně lámal hlavu, co že se to jenom s těmi olšemi stalo. Běhal z olše na olši, prohlížel mladé lístečky, nejsou-li na nich mšice, ale nic nenašel. A tak běhal a hledal, až potkal u potůčku konipáska Pepíčka. A jen ho uviděl, hned se ho zeptal, jestli neví, co se olším stalo.

Konipásek Pepíček dvakrát hopsnul

ocáskem a pískl: „Ty nevíš? To se divím. Běháš po olších a nic nevíš.“

„Tak co se stalo?“ vyzvídál nedočkavý Jehnědka.

„No dnes ráno,“ pískl znovu konipásek a hopsnul ocáskem, „dnes ráno přišel pytlák Buřina a chystá se střílet divoké kachničky.“

„Ale, ten zlý Buřina chce střílet divoké kachničky? No to já musím honem říci našemu vodnímu hospodáři.“ A Jehnědka už na nic nečekal a skákal z jedné větve na druhou, až se dostal na kraj rákosí a pak cupital po ondatří pěšince rovnou k vodnickému domečku.

Vodník seděl před rákosovým domečkem a nabafával z obláčkové fajfky bílé obláčky na modrou oblohu nad rybníkem. Jehnědka přiběhl, sotva dechu popadal. Zatahal vodníka za šos kabátu a hned mu všechno pověděl. Když to vodník uslyšel, co Buřina chystá, zamračil se a začal se škrábat za uchem.

„To nám tu safraporte ještě scházelo,“ brumlal si vodník pro sebe. „Tak Buřina chce střílet divoké kachničky? To je ale nadělení.“

Vodník se škrábal za uchem, bafal z fajfky a přemýšlel, co jen s tím zatroleným Buřinou dělat? Buřina měl pušku pytláčku a ta měla dvě hlavně. A když z ní vystřelil, létaly z ní olovené broky a běda tomu, koho trefily. Vrbičkovy divoké

kachničky už měly co nevidět přiletět z teplých krajů, a proto si dělal vodník o ně starosti. Kdyby na ně z pušky vystřelil, bylo by s nimi zle.

Vodník dobafal, kývl na Jehnědku a řekl mu, aby šel do rákosí, kde jsou zelení žabáci a řekl jim, aby uplácali z mazlavého bláta malé knedlíčky a ucpali jimi u pušky pytláčky obě hlavně. A jen to vodník dopověděl, Jehnědka už cupital zpátky po ondatří pěšince, aby našel žabáky a všechno jim vyřídil.

Zelení žabáci na Jehnědku chvíli kouleli očima, a když jim to Jehnědka všechno pověděl, řekli: „Kvak, kvak, tak, tak!“ A odskákali k jedné tůni, kde bylo lepkavé bláto. Plácali z něho knedlíčky, až jich měli plnou náruč. Pak odskákali do olší a tam čekali, až Buřina nebude dávat pozor.

Ten seděl pod olší, sluníčko na něho pěkně svítilo a hrálo, až Buřinu uspalo. Buřina usnul a žabáci se dali do díla. Jeden podával blátivé knedlíčky a druhý je kouskem rákosu strkal do pytlácké pušky. A za chvíli byla pytláčka plná knedlíčků. Když se Buřina probudil, bylo už odpoledne. Protáhl se, vzal pušku a nabil ji patronami. A sotva ji nabil, už byly slyšet kachničky, jak letí k rybníku a cestou si štěbetají.

Buřina vzal honem pušku, a to už kachničky kroužily nad rákosím a chystaly se sednout na rybník. Buřina namířil, zmáčkl kohoutek, ale puška jen prskla, ale nevystřelila. To už byl Buřina dopálený. Vzal dvě nejsilnější patrony a nabil je do pušky. Zmáčkl znovu kohoutek, ale už bylo zle. Puška se nafoukla jako balón, a když Buřina zmáčkl druhý kohoutek, už to nevydržela a praskla. To byla rána tak veliká, že Buřina spadl na zem a byl do čista ohluchlý. Třepal střapatou hlavou, nařikal a bědoval, ale vůbec nic neslyšel. Běhal mezi olšemi sem a tam, bědoval a bědoval. Pak se rozběhl k vesnici a od té doby už nikdy nepytlačil a nestřílel.

- K. Vágner -

